

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 5 czerwca 2020 r. – Federatie Nederlandse Vakbeweging / Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

(Sprawa C-237/20)

(2020/C 297/34)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Strona pozwana: Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 1 dyrektywy 2001/23/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że warunek, zgodnie z którym „prowadzone jest postępowanie upadłościowe lub inne podobne postępowanie, wszczęte w celu likwidacji aktywów zbywającego”, jest spełniony, wtedy gdy
 - (i) upadłość zbywającego jest nieunikniona i tym samym zbywający jest rzeczywiście niewypłacalny,
 - (ii) zgodnie z prawem niderlandzkim celem postępowania upadłościowego jest osiągnięcie możliwie wysokiego dochodu dla ogółu wierzycieli poprzez likwidację majątku dłużnika oraz
 - (iii) w ramach tak zwanego pre-packu przejęcie (części) przedsiębiorstwa jest przygotowywane przed ogłoszeniem upadłości, a przeprowadzane jest dopiero po ogłoszeniu upadłości, przy czym
 - (iv) wyznaczony przez sąd potencjalny syndyk musi przed ogłoszeniem upadłości kierować się interesem ogółu wierzycieli, jak również interesem społecznym, takim jak zachowanie poziomu zatrudnienia, a wyznaczony przez sąd potencjalny sędzia-komisarz musi sprawować nad tym nadzór,
 - (v) celem pre-packu jest umożliwienie takiej likwidacji w późniejszym postępowaniu upadłościowym, w ramach której przedsiębiorstwo „going concern” (lub jego część) należące do aktywów zbywającego zostanie sprzedane, tak iż dla ogółu wierzycieli zostanie uzyskany jak największy dochód, a poziom zatrudnienia zostanie zachowany na jak najwyższym poziomie oraz
 - (vi) sposób organizacji tej procedury gwarantuje, iż cel ten jest rzeczywiście realizowany?
- 2) Czy art. 5 ust. 1 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że warunek, zgodnie z którym „postępowanie upadłościowe lub inne podobne postępowanie znajduje się pod nadzorem właściwego organu publicznego”, jest spełniony, jeżeli przejęcie (części) przedsiębiorstwa jest przygotowywane w ramach procedury pre-packu przed ogłoszeniem upadłości i przeprowadzane po ogłoszeniu upadłości oraz
 - (i) jest nadzorowane przed ogłoszeniem upadłości przez potencjalnego syndyka i potencjalnego sędziego-komisarza, którzy są wyznaczeni przez sąd, ale nie przysługują im żadne przewidziane prawem uprawnienia,
 - (ii) zgodnie z prawem niderlandzkim potencjalny syndyk musi przed ogłoszeniem upadłości kierować się interesem ogółu wierzycieli i innymi interesami społecznymi, takimi jak zachowanie poziomu zatrudnienia, a potencjalny sędzia-komisarz musi sprawować nad tym nadzór,
 - (iii) zadania potencjalnego syndyka i potencjalnego sędziego-komisarza nie różnią się od zadań syndyka i sędziego-komisarza w ramach postępowania upadłościowego,

- (iv) umowa, na mocy której dochodzi do przejęcia przedsiębiorstwa i która została przygotowana w ramach procedury pre-pack, jest zawierana i wykonywana dopiero po ogłoszeniu upadłości,
- (v) sąd orzekający upadłość może wyznaczyć na syndyka i sędziego-komisarza inne osoby niż potencjalny syndyk i potencjalny sędzia-komisarz,
- (vi) syndyk i sędzia-komisarz podlegają takim samym wymogom w zakresie obiektywności i niezależności, jakie obowiązują syndyka i sędziego-komisarza w postępowaniu upadłościowym niepoprzedzonym procedurą pre-packu, oraz niezależnie od stopnia ich zaangażowania przed ogłoszeniem upadłości są oni w ramach swoich obowiązków ustawowych zobowiązani do oceny, czy przygotowane przed ogłoszeniem upadłości przejęcie (części) przedsiębiorstwa jest zgodne z interesem ogółu wierzycieli, a jeżeli dojdą do przekonania, że nie, to są zobowiązani do podjęcia decyzji, że to przejęcie nie dojdzie do skutku, a jednocześnie mogą w dalszym ciągu zdecydować, że przygotowane przed ogłoszeniem upadłości przejęcie (części) przedsiębiorstwa nie nastąpi z innych przyczyn, na przykład jeżeli sprzeciwiają się temu inne interesy społeczne, takie jak interes utrzymania poziomu zatrudnienia?

(¹) Dyrektywa Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów (Dz.U. 2001, L 82, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez tribunal de première instance du Luxembourg (Belgia) w dniu 5 czerwca 2020 r. – BJ / État belge

(Sprawa C-241/20)

(2020/C 297/35)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance du Luxembourg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BJ

Strona przeciwna: État belge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 45 TFUE sprzeciwia się uregulowaniu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, powtórzonemu bądź nie w umowie o unikaniu podwójnego opodatkowania, zgodnie z którym podatnik traci w ramach obliczenia podatków dochodowych w państwie miejsca zamieszkania część korzyści ze zwolnionej z podatku kwoty wspomnianego dochodu i z jego innych osobistych ulg podatkowych (takich jak ulga podatkowa z tytułu oszczędności długoterminowych, a mianowicie składek płaconych w wykonaniu indywidualnej umowy ubezpieczenia na życie czy też ulga podatkowa z tytułu wydatków dokonanych w celu oszczędzania energii) z uwagi na to, że uzyskał on w danym roku podatkowym wynagrodzenie w innym państwie członkowskim, które zostało w nim opodatkowane?
- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze – czy odpowiedź pozostaje twierdząca, jeżeli podatnik nie uzyskuje znaczącego dochodu – kwotowo lub proporcjonalnie – w państwie miejsca zamieszkania, ale państwo to może mimo to przyznać mu te ulgi podatkowe?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie drugie – czy odpowiedź pozostaje twierdząca, jeżeli na podstawie umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania zawartej między państwem miejsca zamieszkania a innym państwem podatnik skorzystał w tym innym państwie w odniesieniu do dochodów podlegających opodatkowaniu w tym drugim państwie z osobistych ulg podatkowych przewidzianych przez przepisy podatkowe tego innego państwa, ale ulgi te nie obejmują niektórych ulg podatkowych, do których podatnik ma co do zasady prawo w państwie miejsca zamieszkania?